

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa K. M.

przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lutego 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 stycznia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od pozwanego na rzecz powoda 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 stycznia 2007 r. pozwany (...) Zakład Ubezpieczeń Spółka Akcyjna w W. oparł na podstawie naruszenia prawa materialnego, a to:

- 1) art. 805 § 2 pkt 1 k.c. poprzez przyjęcie, że powodowi należy się odszkodowanie, bowiem zaszedł wypadek przewidziany w umowie, polegający na kradzieży samochodu w wyniku rozboju na jego osobie, co stanowi naruszenie § 6 pkt 3 wydanych przez pozwanego o.w.u. autocasco;
- 2) art. 84 § 1 i 2 k.c. poprzez przyjęcie, że nabycia przedmiotu ubezpieczenia ze środków pochodzących z niewyjaśnionych źródeł w zasadzie nie może być rozważane w aspekcie błędu, o jakim mowa w tym przepisie;
- 3) art. 88 § 2 k.c. poprzez uznanie, że pozwany uchybił rocznemu terminowi do uchylenia się od skutków złożonego oświadczenia woli, skoro w zażaleniach

składanych w toku postępowania karnego pozwany podnosił fakt niewyjaśnienia źródeł środków, z których został nabyty skradziony samochód.

Jako okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), skarżący wywiódł dwa istotne zagadnienia prawne, sprowadzające się do potrzeby rozstrzygnięcia, czy środki pochodzące z niewyjaśnionych źródeł, za które nabyto samochód, następnie skradziony w wyniku rozboju, stanowią składnik czynności prawnej i czy mogą stanowić podstawę do uchylenia się na podstawie art. 84 k.c. od skutków złożonego oświadczenia woli, polegającego na zawarciu przez powoda z pozwanym umowy ubezpieczenia autocasco, przy ustalonej okoliczności, że pieniądze na zakup pojazdu pochodziły z nielegalnych źródeł; drugie ze wspomnianych istotnych zagadnień prawnych polega na rozstrzygnięciu, czy pozwany uchybił rocznemu terminowi przewidzianemu w art. 88 § 2 k.c. Skarga nie obejmuje wyodrębnionego uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna pozwanego podlega odrzuceniu.

Wstępnie należy przypomnieć, iż skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, który może być oparty tylko na kwalifikowanych podstawach zaskarżenia, obejmujących zarzuty błędów co do prawa. Sąd Najwyższy jako Sąd kasacyjny pozbawiony został możliwości badania stanu faktycznego sprawy i pozostaje związany ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez sądy pierwszej oraz drugiej instancji (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Z tego względu ustawodawca wykluczył możliwość oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tego punktu widzenia za niedopuszczalne należało uznać zarzuty naruszenia art. 805 § 2 pkt 1 k.c. oraz art. 84 § 1 i 2 k.c. Skarżący opiera je bowiem na własnej projekcji stanu faktycznego, mimo że Sąd drugiej instancji jednoznacznie wskazał w uzasadnieniu skarżonego wyroku, że wypadek objęty ochroną ubezpieczeniową miał rzeczywiście miejsce i nie był upozorowany, zaś pozwany nie zdołał wykazać w toku procesu, że powód nabył samochód z nielegalnych środków. Zwalczanie ustaleń faktycznych w postępowaniu kasacyjnym jest bezskuteczne, a zarzuty w tym zakresie nigdy nie mogą wypełnić pierwszej podstawy kasacyjnej, albowiem nigdy nie stanowią one ani o niewłaściwym stosowaniu, ani o błędnej wykładni norm prawa materialnego (por. postanowienia SN: z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006 nr 4,

poz. 76 oraz z dnia 14 września 2007 r., III CSK 230/07, niepubl.; wyrok SN z dnia 4 stycznia 2007 r., IV CSK 364/06, LEX nr 238975).

Nadto należy podnieść, iż wywiedzione w skardze istotne zagadnienia prawne nie zostały opatrzone uzasadnieniem, co przesądza o sprzeczności konstrukcji skargi kasacyjnej z treścią art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Ustawa procesowa kumulatywnie wymaga zawarcia w tym środku odwoławczym „wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia”. Za spełnienie tego wymagania nie może uchodzić uzasadnienie podstaw kasacyjnych; chodzi tu bowiem o dwa odrębne elementy konstrukcyjne (tak m.in. postanowienie SN z dnia 26 października 2005 r., V CZ 122/05, niepubl.).

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.